

‘Sinds mijn scheiding heb ik mijn oude leven terug’

‘

Ik ben een vrijbouter, altijd geweest. Als kind deed ik niets liever dan sporten, buitenspelen, ravotten, in bomen klimmen. Ik ging alleen met jongens om, wilde soms liever ook zelf een jongetje zijn. Ik kon aardig turnen. Maar om echt goed te worden, zou ik naar een andere vereniging twintig kilometer verderop moeten. Dat mocht ik niet van mijn ouders. Na de middelbare school ging ik naar de sportopleiding Cios. In Arnhem, vlak bij Papendal, want dan zou ik tenminste zien hoe turnkampioenen gemaakt werden.

Het gekke is dat ik na die opleiding nooit meer heb geturnd. Tijdens een stage in de Ardennen raakte ik verslingerd aan wildwaterkanoën. Ik was bij mijn eerste tochtje omgeslagen in het ijskoude water en toen had ik gezworen nooit meer in een kano te stappen. Twee meiden haalden me over nog een keertje mee te gaan. Ik was de laatste die vertrok,

helemaal alleen. Uit angst ging ik van alles proberen, en merkte ik ineens hoe de kano reageerde. Toen ik bij het eindpunt kwam, was ik verkocht. Die zomer ben ik meegegaan als hulpje, later als instructrice.

Ik heb overal gevaren, in Turkije, Griekenland, Costa Rica, tien dagen door de Grand Canyon. Uiteindelijk ben ik Nederlands kampioene freestyle geworden. Op mijn 38ste. Andere meiden waren technisch beter en hadden meer lef, maar ik had de beste wedstrijdmentaliteit. Laaiend was ik toen mij na de eerste voorronden werd gevraagd me terug te trekken voor een meisje dat niet bij de kwalificatiewedstrijden had kunnen zijn. Niks ervan! Tijdens de finale heb ik echt geknald. Ik zou bewijzen dat ik recht op die titel had.

Intussen had ik mijn eigen buitensportbedrijf, Umyak. Aanvankelijk deed ik alles alleen. In de weekends met twee boten plat op het dak, vijf op de imperiaal en zes op het trailertje dat mijn vader op het onderstel van een oude caravan had gelast, naar de Ardennen. Daarna is het gegroeid. Op een gegeven ogenblik werkten we op zes buitenlandse locaties is Europa, liepen er 25 mensen rond, en boden we ook klimmen, mountainbiken, raften, canyoning. Ik was inmiddels getrouwd met een man die toen net als ik lid was van het nationale team. Ik hoopte dat hij het bedrijf samen met mij wilde runnen, maar hij vond het een te

Oud-wildwaterkampioen en ondernemersadviseur
Tineke Rensen (52) vond na een gestrand huwelijk haar gevoel van vrijheid terug.

Kantelpunt

‘Kantelpunt’ is een rubriek waarin mensen vertellen over een belangrijk moment in hun leven en loopbaan.

*Interview: René Bogaarts
Fotografie: Mark Horn voor
Het Financieele Dagblad*

marginale business. Daar had hij misschien wel gelijk in, maar ik kon me geen ander leven voorstellen.

Uiteindelijk heb ik het bedrijf in 2011 verkocht. Waarom? In 2008 zakte de markt in en groeide het bedrijf niet meer. Bovendien was ik teveel manager geworden. Ik kon alleen aan het begin en het einde van het seizoen naar de Ardennen. In de zomer kon ik niet op vakantie, want dan was het te druk. En ik had inmiddels twee kinderen. Mijn man was makkelijk, hij liet me volkomen vrij, maar ik wist dat hij het niet fijn vond als ik weg was. Ik vond het daarentegen nooit vervelend om weg te gaan.

Ik had geen idee wat ik zou gaan doen. Toen ik tijdens een bijeenkomst met vijfduizend ondernemers in Ahoy een Amerikaan hoorde vertellen dat je houding tegenover geld in je jeugd wordt gevormd, raakte ik geïnteresseerd. Nadat ik me erin was gaan verdiepen, heb ik er lezingen over gegeven, ben ik het blog “Hoe word ik miljonair?” gestart, en ging ik ondernemers adviseren. Als je denkt dat het geld je niet op de rug groeit, zul je ook nooit geld krijgen. En als je denkt dat geld geen probleem is, zal het ook nooit een probleem worden. Uiteindelijk ben ik zelf geen miljonair geworden omdat geld toch niet zo belangrijk voor me bleek te zijn, maar de reis erheen heeft me veel geleerd.

In februari van dit jaar ben ik bij mijn man weggegaan. Hoe wrang het ook

“

‘Als je denkt dat het geld je niet op de rug groeit, zul je het ook nooit krijgen’

moge klinken, en al heb ik er lang over gedaan, de scheiding is een van de beste besluiten die ik ooit genomen heb. Ik heb mijn vrijheid terug. Mijn dochters van zestien en dertien zijn om de week bij mij, en ik kijk er elke keer naar uit als ze komen, maar ik vind het ook heerlijk als ze er niet zijn. Ik had het moederschap nooit willen missen, maar ik realiseer me dat het nooit een roeping is geweest.

Mijn bedrijf Powerful Business Academy is internationaal geworden. Ik heb inmiddels lezingen voor ondernemers in Dubai, Parijs, Londen, Albanië gegeven. Ik werk zelfs met ondernemers in Griekenland en Roemenië. Reizen inspireert me. Ik heb geen diploma's, maar ik heb alles waar zij tegenaan lopen zelf al een keer meegemaakt. Ik hoef met niemand te overleggen als ik weg wil. Onlangs was ik een halfuur te vroeg op een afspraak in Londen. Terwijl ik rustig koffie zat te drinken, besefte ik hoe geweldig het was. Ik heb mijn oude leven terug.’